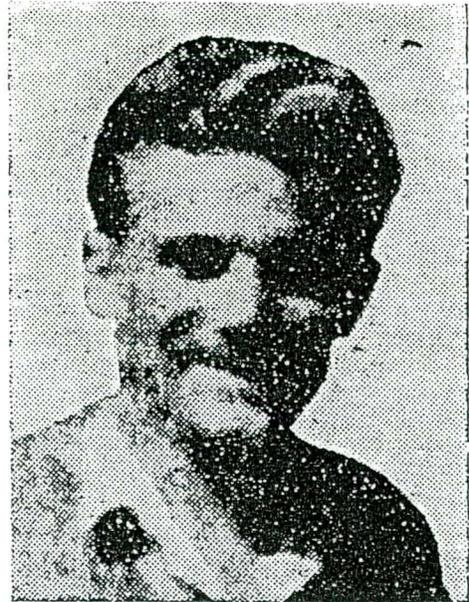

סלוננימסקי יהודה

בן אלתר בנימין צבי ואהובה. נולד בכ"ד בטבת תרפ"ז בתל-אביב. בהיותו בן שנה עברו הוריו לירושלים. חונך בתלמוד-תורה והמשיך את לימודיו ב"ישיבה" ברחובות. בגיל צעיר התחיל לחפש עבודה כדי להקל מעט את המצוקה ששררה בבית. למד את מלאכת ליטוש היהלומים בנתניה. עבד כפועל ב"פרימזון". שירת כשנה בפלמ"ח בגבעת-ברנר. חזר לירושלים, בה עבד בבנין ואת כל שכרו היה מוסר להוריו.

הצטרף למחתרת אצ"ל, השתתף בפעולות ונעצר בלטרון. בזמן היעדרו גברה מאד המצוקה בבית. חזור הכרה כי חובתו למולדת קודמת לחובתו לבית הוריו חזר מיד עם שחרורו לפעולות המחתרת, אלא שביקש והשיג תמיכה קטנה בשביל אמו.

עם פרוץ מלחמת-השחרור פעל במסגרת אצ"ל שבתוך צה"ל והשתתף בקרב על שייך-ג'ראת, הר-ציון ובקרב הידוע להגנת רמת-רחל. כחבלן צעד בראש כובשי הכפר מלחה. והיה גם ראשון לנופלים בכיבוש הכפר ביום 14.7.1948. ארוסתו, בת-שבע יום-טוב, חברת אצ"ל אף היא נהרגה יומים אחרי נפילתו בעמדת-שמירה בצפון ירושלים. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.

הסגן זכריה ראובן

יזכור

תהלת נצח ל-18
הגבורים שבדמים
שחררו אדמת
דושלם המקודשת

המפקד סוקולוב שמואל ראובן

אלישר אליהו

שרעבי בנימין

סלונמסקי יהונה

שמואלי משה

מורחיי יוסף

אישפיץ יהונה

צוק אמרים

עואדי יוסף

נחום יחזקאל

סליוב אליהו

זר אברהם

בעדני רעון

בישמעוון אברהם שלמה

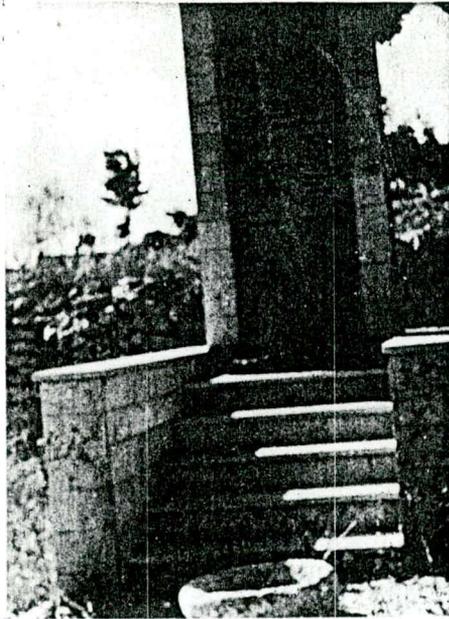
ברוח ציון

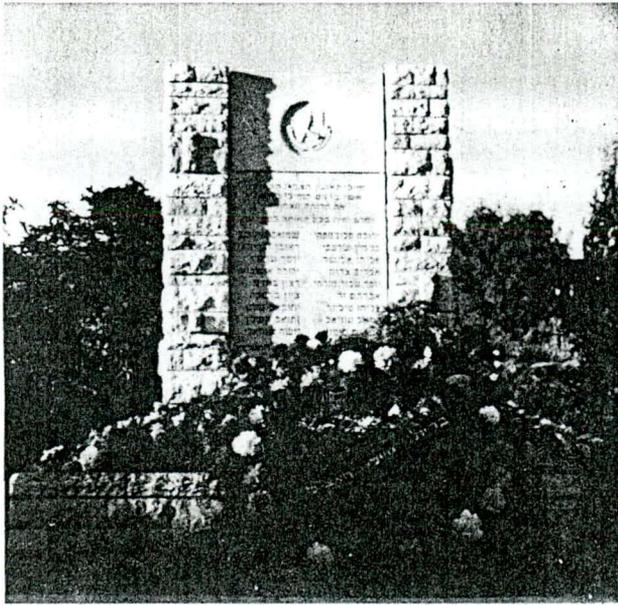
קישון נתנאל

עוויאל דניאל

מראה האנדרטה במקומה הראשון, צפונית לכביש הראשי, בין בית וגן למלחה.

האנדרטה לנופלים במלחה.

למחבר ז"ל, ויני מקי' לצרכי לתיק של יהודה סלונסקי ז"ל.

דגיכה
1/11

סניף תל"ו
24.6.96

זכרון נות מלחמת העצמאות
לזכרם של ד"ר עמנואל קניג ויהודה (יודקה) סלונסקי ז"ל

א. משה קניג

"קח אתך שני חברי כיתתך, רוצו לעמדת הנגריה מחוץ לפינה הצפונית-מזרחית של הבנין והחליפו את שלושת החברים מהמחלקה היוצאת" - אלה היו הוראותיו של המ"מ עם הגיע מחלקתנו בפלוגת הדרי חבל ה' חי"מ (חיל משמר) של ההגנה בירושלים למנזר נוטר-דט, להחלפת המחלקה הקודמת. היה זה בצהרי היום ב-25.5.48, לאחר שמחלקתנו שמרה על רחוב ממילה מאז כיבושו מידי הערבים עם צאת הבריטים 11 יום לפני כן. המיבנה העצום של המנזר בצורת האות "ח", על ארבע קומותיו, שימש אז, יחד עם שתי עמדות קדמיות מול שער שכס, לבלימה מוצלחת של התקפות כוחות השריון והחי"ר של הלגיון הירדני.

כשהגענו, השלושה, לעמדת הנגריה, מצאנו רק שני חברים שמיהרו למיפקדת מחלקתם לאחר שמטרו בחפזה כי השלישי נפצע קשה ופונה זמן קצר קודם לכן לבית החולים. במקום, שהיה חשוף לאש צלפי הלגיון מעמדותיהם על חומת העיר העתיקה, נשאר כתם דם גדול. שלחתי מיד את אחד החברים למיפקדה להבאת שקי יוטה ומעדר. לאחר כשעתים של עבודה קשה, סיימנו את מילוי השקים באדמת הגינה והצבתם כמחסה מאש האויב. צפינו אז להתקפה נוספת, אחרי שני כשלונותיו הקודמים של הלגיון לפני שמחלקתנו הגיעה לעמדות הגיזרה. גופות חייליו, שהיו פזורות בשטח שלפנינו, מול שער שכס, ושתי השיריוניות השרופות עם גופותיהם החרוכות של צוותותיהן במעלה רח' סולימן (הצנחנים כיום) ליד השער החדש, העידו על כשלונות אלה.

בתום הצבת השקים, הבחנתי במעיל ותרמיל צד מונחים ליד קיר המינזר. בבדיקת המעיל, מצאתי תעודת זהות מנדטורית ע"ש עמנואל קניג, ד"ר לכלכלה; (הוא מת שעות מספר לאחר הפינוי לבית החולים). בתרמיל הצד מצאתי סנדביצים וטרמוס עם תה חם שהוכנו ע"י אשתו. בתום המשמרת, העברתי את החפצים לידי המ"מ ויצאתי לרח' הנסיכה מרי (כיום שלומציון המלכה). לפתע, הבחנתי בבן אחותי יהודה (יודקה) סלונסקי רץ לקראתי; הוא חבקני בהתרגשות וצרח: "כששמעתי שקניג נהרג בנוטר-דט, הייתי בטוח שזה אתה - לאחר שיחתנו הבוקר". באחד עשר ימי המחלקה בממילה, נוהג הייתי לפגוש, לפעמים, את יודקה, שהיה אז חבר אצ"ל, ברח' הנסיכה מרי הסמוך לבסיס הארגון בבית פיינגולד. בפגישה של אותו בוקר, מסרתי לו כי מחלקתי עוברת בצהרים לנוטר-דט. לאחר שטוירתי לו מה שאכן קרה, נפרדנו. יותר לא נעגשנו. יודקה נפל ביום 14.7.48 בכיבוש מלחה ע"י האצ"ל. הוא היה הקרבן היחידי. למחרת, בהתקפת נגד של האויב, נהרגו עוד 17 חברי אצ"ל.

ד"ר עמנואל קניג נולד ב-1913 בפרנקפורט ע"נ מיין, בן יחיד להוריו אלכסנדר וחנה (בת יהודה לייב חנקין). היה חבר פעיל בתנועת הנוער הציונית "בלאו-ווייס" בגרמניה. עם עליית הנאצים לשלטון, ברח לשווייץ - שם השתלם, באוניברסיטת ציריך, בתורת המשפטים ובמדעי המדינה; היה חבר באיגוד הסטודנטים הציוניים "החבר". בסוף 1934, לאחר שהוריו השתקעו בארץ, למד כשנה עברית, ספרות, היסטוריה ופילוסופיה באוניברסיטה העברית והצטרף להגנה. הוא חזר ללימודיו בשווייץ וב-1939 הוסמך לדוקטור לכלכלה מדינית ע"ס חיבורו "מדיניות סוציאלית בארץ ישראל בתשומת לב מיוחדת להגנת העובדים". ימים ספורים לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, הגיע ארצה ופירסם את וכויות דודו יהושע חנקין "תכניות ישוב בקנה מידה גדול, המבוססת על יסודות רילכליים". לפי הזמנת המכון לחקר הכלכלה של הסוכנות היהודית, ערך מחקרים על המצב הכלכלי והסוציאלי של מעמד בעלי המלאכה; שימש כיועץ כלכלי לחברת האשלג - לחקירת אוצרות הדומם בארץ; פעל גם כמזכיר כבוד של החברה הכלכלית הארצי-ישראלית והתאחדות הכלכלנים; הירצה בביה"ס לעובדות סוציאליות. לאחר החלטת האו"ם מ-29.11.47, עם הכנת המנגנון לממשלת מדינת ישראל העתידה, התעניין באפשרות לכהן במשרות חשובות במשרדי הממשלה. ברום, בראש ובראשונה, התמסר להגנה על הישוב בירושלים. בהעלימו את מעמדו, התנדב לחי"ם ונשלח, כמ"כ, למנזר נוטר-דם עם כיבושו מידי החיילים העירקיים. כאמור, נהרג בעמדת הנגריה מירי צלף ירדני 11 יום לאחר הכרזת העצמאות של מדינת ישראל. הוריו תרמו את כל רכושם לאוניברסיטה העברית לקרן מילגות עולמית שמפרותיה ניתנות מילגות לתלמידים מצטיינים בכלכלה. יהיה זכרו ברוך.

יהודה (יודקה) סלונימסקי נולד בתל-אביב ב-כ"ד טבת תרפ"ז להוריו אלתר ואהובה (ליבע). כשנה אחרי כן עברו הוריו לירושלים. חונך בתלמוד תורה עץ-חיים ובישיבה ברחובות. בגיל צעיר החל לעבוד כדי להקל על המצוקה בבית. למד את מלאכת ליטוש היהלומים בנתניה. הועסק כפועל בביח"ר פרימזון. שירת שנה בקירוב בפלמ"ח בגבעת ברנר. חזר לירושלים ועבד בבנין בתתו את כל שכרו להוריו. הצטרף לאצ"ל, השתתף בפעולות הארגון ונעצר ע"י הבריטים בלטרון. לאחר שחרורו מהמעצר, חזר לפעילות הארגון בהבטיחו תמיכה קטנה להוריו. השתתף בקרבות על שיק ג'ראח, הר-ציון ורמת-רחל. ב-14.7.48, תוך התקדמות כחבלו בראש כוח האצ"ל שכבש את הכפר הערבי מלחה, נפגע ונהרג מאש צלף ערבי. ארוסתו, בת-שבע יום-טוב, חברת אצ"ל אף היא, נהרגה יומיים לאחר מכן בעמדות שכונת פאג"י ליד סנהדריה, מאש הלגיון הירדני בביה"ט לשוטרים. יהיה זכרם ברוך.